Древните Македонци биле крупни, плави, здрави луѓе со голема уметничка и воена дарба. И како да не биле толку способни кога се хранеле со чиста протеинска храна од разновиден дивеч. Еленот, зајакот, козите, волот и птиците овековечени се во мозаици по сите градови низ Македонија. Во Стоби, Хераклеа, Лихнида, Пела, Дион, Ефес...

Опис за тоа како ловеле и што јаделе Македонците во Библијата, во Илијада, во записите на Александровите генерали кај Неарх, Птоломеј, Евмен. Од нив најдобро дознаваме како јадела и како пиела македонската војска на банкетите по битките. На сите статуи Артемида е во придружба на еленот, во сите светилишта кога се славела плодноста. Жртвеното јаре познато ни е од митологијата и гозбите со жртви од 100 животни што требало да се изедат за среќа и успех на секој празник. Се знае со толку месо колку вино ќе се испие, колку леб ќе се изеде, колку салати и овошје ќе се послужи. Ахил сам го подготвувал месото. Откако ќе се помолеле со жртви на Боговите почнувало јадење, пиење, пеење и натпревари со денови. Така митологијата, историјата и храната се наоѓале на иста маса.

[illegible]